
BLESZCZEĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *praes* bl(e)szczy się

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. błyszczec się.

Błyszczec, mienić się; dawać wrażenie jasności, światła:

W przen:

*Szereg: »świecić a bleszczec się«: A thákie on [Bóg] oczy zówzdy flepemi zowie/ ktore to iedno dziwuią sie świętemu Bořtwu iego/ á ľą práwye iáko bielmem zákáżone/ iż iedno tylko bláľk widzą/ a nie wiedzą co im ľwieci/ a co sie im bleľzczy z bláľku onego. *RejPos* [203]v.*

Formacja pochodna: zableszczać się.

Cf **BŁYSZCZEĆ SIĘ**

KN